Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk

Revolutionen
i Fare. 1918.

VERDENSKRIGEN 1914-18 8°

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
130019372619

0259

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Revolutionen i Fare

419 Ly

København 1918
Danmarks socialistiske Arbejderpartis Forlag
Nørrebros Centraltrykkeri (Johs. Gandil)

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Arbejdere! Socialister!

Hører I i disse Dage Raabet om Hjælp fra vore kæmpende Klassefæller i Øst? Véd I, har I tænkt over, at derovre i Rusland, der kæmper i disse Dage Titusinder af fattige Arbejdere paa Liv og Død med den internationalt forbundne Kapital for at bevare de Fremskridt mod Socialismen, Rusland alt har gjort, kæmper for at bevare Arbejdernes Herredømme i dette store Rige, kæmper ogsaa for at rive *Jer* ud af Jer fattige, trælsomme Tilværelse til en ny Tilværelse, hvor *I* er bestemmende Faktorer i Samfundet?

Bliver Arbejdernes Rige i Øst bevaret, da betyder det, at Socialismen som en Bølge vil skylle fra Øst til Vest, og *vi*, den nulevende Generation, vil opleve den herlige Tid, vi igennem Slægtled har drømt om og kæmpet for: *Arbejdets Tidsalder*.

For at hindre en saadan Udvikling vil den internationale Kapital intet Middel spare sig.

Tysk Imperialisme har kvalt de finske og ukraineske Arbejderrevolutioner i Blod, jerntunge Lænker har den givet Arbejdernes Republik at bære, *nu* kommer Ententeimperialisterne for at lægge sidste Haand paa Værket for ogsaa at styrte Arbejderregeringen i Storrusland, for atter at indføre Borgerskabets Herredømme.

Med dette vil følge en Terrorisme, der ikke vil give den finske noget efter i Grusomhed. Vore fattige Kammerater vil i Titusindvis komme til med deres Liv at betale, at de har stræbt efter Frihed for sig selv og for os.

I sin Nød vender Sowjetregeringen sig, som den altid har gjort, til den internationale Arbejderklasse og anraaber om Hjælp og Støtte.

Direkte kan kun Ententens Lande og Arbejderklasse gaa i Kamp for Arbejdsrepubliken, idet den øver Pres paa sine respektive Regeringer og tvinger dem bort fra Invasionen i Rusland; men indirekte kan Arbejderne i alle Lande støtte den.

Vi har den absolute, hellige Pligt overfor dette eneste Stykke levende Socialisme midt i det frygtelige kapitalistiske Virvar, at vi aabent overfor Verden bekender os til den, støtter og hjælper, hvad vi formaar.

Ingen Arbejder maa nøjes med de borgerlige Løgntelegram-

mer som Grundlag for sin Viden om den russiske Arbejderrepublik. Ved alle Lejligheder og paa alle Maader maa han søge at skaffe sig Besked om Sandheden.

Vi, Socialistisk Arbejderparti, har desværre saa ringe Midler til at udsprede Kundskab om de rette Forhold.

Gennem vort Blad „Klassekampen" og gennem Flyvepropagandaskrifter søger vi at bøde paa de uheldige Forhold, at intet Dagblad staar til Tjeneste for Arbejdernes Republik imod det hele Væld af Dagblade, der staar Kontrarevolutionen til Tjeneste.

Hver Arbejder, der elsker Socialismen og Arbejdets Rige, hjælper os med at sprede dette lille Skrift, hvorigennem de paa Liv og Død kæmpende Kammerater selv taler til os!

Socialistisk Arbejderparti.

Fædrelandet er i Fare!

Til Vaaben!

Saa lød det for over hundrede Aar siden i Frankrig, da *Revolutionen* var i Fare.

Paralellen er slaaende. Dengang var det Frankrig, som havde rejst Frihedens Banner, og som stod ført til Afgrundens Rand af det gamle Regime, hungrende, blødende, truet af reaktionære Sammensværgelser i det indre og omgærdet af ydre Fjender, der hidsedes frem af raktionære Emigranter, der for at redde egne Privilegier med Løgn og List agiterede Fjenden mod deres eget Land. — — *Nu* er det Rusland, som har proklameret Freden og Befrielsen, som af Zarismen er kastet i Nød og Elendighed, lidende, forblødende, truet af Hunger, Pest og Kontrarevolution i det indre, klemt mellem to imperialistiske Koalitioner, og som af sine egne Sønner, der under „revolutionær" Kappe dølger Kontrarevolutionens Forbandelse, forraades og smædes.

Nu er det Rusland, som opløfter Raabet:

Fædrelandet er i Fare! Til Vaaben!

Men trods den ydre Lighed, hvor stor er dog ikke Forskellen paa før og nu!

Dengang var det det borgerlige Frankrig, som kæmpede for Kapitalens, Borgerklassens Frigørelse.

Nu er det *Arbejdernes* Rusland, som kæmper mod Kapitalismen, for Proletariatets Befrielse, for Freden, for Socialismen!

Dengang rejste Frankrig sig; dets Sønner samlede sig og drog under Marseillaisens Toner begejstrede i Kamp mod al

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Undertrykkelse. De slog Fjenderne, trængte dem tilbage og førte den borgerlige Befrielse med sig til andre Lande, men — de førte ikke Fred, men Krig med sig, den napoleonske Røverkrig, som skulde lægge al Verdens Folk under det franske Bourgeoisis Aag.

Nu rejser Rusland sig, dets Sønner samler sig under Internationales Banner. De er parate til at gaa i Kamp mod Fjenderne, de indre som de ydre, de er parate til at føre Befrielsens Forkyndelse til andre Lande, men ej for at opsluge disse Folk, men for at befri dem.

Men Ruslands Sønner véd, at dette kan de ikke udføre alene. Hvert Lands Proletarer maa selv udføre deres Befrielsesværk.

De russiske Proletarer fordrer kun, at *de* ikke længere lader sig dupere af den misbrugte Frase: Fædrelandet er i Fare, da dette Fædreland er identisk med Udsugernes Pengepung, og dette Fædreland bør Proletarerne ej forsvare.

De bør tilintetgøre det for at skabe et nyt, et det arbejdende Folks **Fædreland**.

Men da bør de under ingen Omstændigheder kæmpe mod de russiske Brødre, de maa ej blive den russiske Revolutions Bødler.

Thi den russiske Sowjetrepublik er ikke alene den russiske Arbejders og Bondes Fædreland, men er hele

Verdensproletariatets Fædreland.

Internationales levende Sindbillede. Det er Frihedens flammende Fakkel i det reaktionære Mørke, det er Befrielsens Lysstraale, Socialismens Morgenrødme!

At styrte eller hjælpe til at styrte den — det er Højforræderi mod Arbejderklassen i alle Lande, mod Socialismen!

Internationalister, hører og forstaar Raabet.

Den 29. Juli afholdt de fremmede Sproggrupper i Rusland Møde i Moskwa Den store Sal i Fagforbundets Hus (før Adelsforbundets) var fyldt til Trængsel med Socialister fra mindst 10 Nationer.

Paa russiske Kammeraters Vegne talte Trotzky og Bucharin. Paa forskellige Sprog tolkede derefter Ukrainere, Polakker, Tyskere, Østrigere, Magyarer, Finnere, Rumænere og Sydslavere deres egne og Meningsfællers Beslutning om at kæmpe for *alle Socialisters Fædreland, den russiske Sowjetrepublik.*

Til Slut vedtoges en Resolution, i hvilken man udtalte sin Overbevisning om, at der ej kan gøres Ende paa Verdenskrigen, de imperialistiske Undertrykkeres Krig, undtagen ved at slaa det kapitalistiske System ned.

Vejen dertil er Overførelsen af Magten til Proletariatet — Proletariatets Diktatur.

Enhver, der med Krigen for Øje søger Samarbejde med borgerlige Regeringer, forraader Proletariatets Livsinteresser.

Det er Arbejderklassens Pligt at styrte de imperialistiske Regeringer og indføre den internationale Sowjetrepublik.

Denne er det Fædreland, hvis Forsvar bliver hver Proletars hellige Pligt. *Yrjø Sirola,*
(Tidligere Folkekommissær for udenrigske Anliggender i Finland).

Opraab

til Frankrigs, Englands, Amerikas og Italiens Arbejdere.

Skal Arbejderrevolutionen slaas ned af Arbejderne?

Arbejdere! Som et rasende, løssluppent Vilddyr hyler hele den kapitalistiske Presse i eders Lande for en Indblanding fra eders Regeringers Side i de russiske Anliggender og skriger med hæs Røst: „nu eller aldrig". Men endogsaa i et saadant Øjeblik, hvor eders Udbyttere har afkastet alle Masker og aabent taler om et Felttog mod Ruslands Arbejdere og Bønder, endnu i et saadant Øjeblik lyver de og bedrager eder. Thi medens de endnu truer med „Indblanding" i russiske indre Anliggender, er de allerede faktisk begyndt med Krigshandlinger overfor Arbejdernes og Bøndernes Rusland. Engelske og franske Soldater skyder allerede Arbejderraadenes Medlemmer langs den okkuperede murmanske Jernbanelinje, i Ural styrter de Arbejderraadene og skyder deres Repræsentanter ved Hjælp af czeko-slovakiske Tropper, som er lejet for franske Penge og ledes af franske Officerer. Paa Opfordring af eders Regeringer afskærer de al Tilførsel af Brød til det russiske Folk, og paa Pariser- og Londonbørsens Bud kaster de Rendeløkken om Arbejdernes og Bøndernes Hals. Dette, den franske og engelske Kapitalismes aabne Overfald paa Ruslands Arbejdere, fuldbyrder endelig den 8 Maaneders Kamp, som de i Smug har ført mod Sowjetregeringen.

Fra Oktoberrevolutionens første Dag, fra den Stund, da det russiske Folk afkastede sine Undertrykkeres Aag og opfordrede eder til at følge dets Eksempel og gøre Ende paa det internationale Slagteri, gøre Ende paa Undertrykkelsen, fra den Stund afgav eders Undertrykkere et helligt Løfte om at gøre Ende paa dette Land, hvis Arbejderklasse for første Gang i Menneskehe-

dens Historie vovede at afkaste Kapitalismens Aag og befri sig for Krigens Lænke. Eders Regeringer understøttede den ukrainske Regering, som solgte sig til den tyske Imperialisme og kaldte tyske Bajonetter til Hjælp mod Ukraines Bønder og Arbejdere. De understøttede det rumænske Rigmandsvælde, som med sine Udfald mod vor Sydvestfront hjalp til at dræbe Ruslands Modstandskraft. Deres Agenter købte med kontante Penge den samme General Krasnov, som nu Haand i Haand med den tyske Militarisme forsøger at stænge Rusland ude fra Kul og Brød for at gøre det til et hjælpeløst Offer for den internationale Militarisme. De understøtter moralsk og pekuniært vore Højresocialrevolutionære, — disse Revolutionens Forrædere, som med Vaaben i Haand rejser sig mod Bonde- og Arbejderregeringen.

Da det kom til Slutningen, og det viste sig, at de lejede Banditers Styrke var utilstrækkelig, har de besluttet ogsaa at ofre eders Blod og aabent foretage et Angreb mod Rusland.

I Arbejder- og Bondemasser i Frankrig og England, som udgyder eders Blod for kapitalistiske Interesser paa Marnes og Aisnes Bredder, paa Balkan, i Syrien og i Mesopotamien, I skal ogsaa dø i det nordlige Finlands Snemarker og i Urals Bjerge i Kapitalismens Interesse, I skal blive den russiske Arbejderrevolutions Bødler. For at faa eder til at foretage dette Korstog mod den russiske Arbejderrevolution, har eders Kapitalister forklaret jer, at dette Felttog ikk er foretaget mod Revolutionen, men at det er en Kamp mod den tyske Imperialisme, til hvilken vi, efter hvad Kapitalisterne siger, har solgt os. *Løgnen og Hykleriet i denne Forklaring* bliver klarere for eder, saasnart I opdager følgende Kendsgerning.

1. *Vi blev tvunget til at underskrive Freden i Brest-Litovsk, som splittede Rusland, fordi eders Regeringer, som meget vel vidste, at Rusland ikke længere var i Stand til at kæmpe, ikke har villet gaa med til en international Fredskonference.* Eders Kraft skulde have reddet Rusland og givet os *en almindelig Fred.* Det er ikke Rusland, som har tabt alt sit Blod under 3½ Aars Kamp, som har solgt eders Sag. *Det er eders Regeringer, som har kastet Rusland under den tyske Imperialismes Hæl.*

2. Da vi blev tvungne til at slutte Freden i Brest-Litovsk, fordi vi ikke var i Stand til at fortsætte, og da *eders Regeringers Agenter uophørligt forsøgte paany at føre os ind i Krigen,* idet de forsøgte at indbilde os, at Tyskerne ikke vilde tillade os at forblive i Fredstilstand med dem, svarede vor Presse: *Hvis Tyskland skulde tilintetgøre den Fred, som vi har købt med saa store Ofre,*

hvis det skulde løfte Haanden mod den russiske Revolution, skulde de Allierede hjælpe os i vor hellige Forsvarssag og hjælpe os at reparere vore Jernbaner og ordne vort økonomiske Liv; thi Rusland er, økonomisk svækket som det er, ikke i Stand til at forsvare sig effektivt. Men paa disse Forslag fra vor Side svarede de Allierede ikke. De tænkte kun paa den bedste Maade at afpresse os Renter paa deres Laan, som den franske Kapital har laant Rusland for at trække det med ind i Krigen, og som det russiske Folk for længe siden har betalt med et Hav af Blod og Bjerge af Lig. Ikke nok med, at de Allierede *har undladt at støtte os ved Genoprettelsen af vor Værnemagt,* saa har de, som vi har vist i det foregaaende, *paa alle Maader forsøgt at skade den* og forøge Desorganisationen og Uordenen i det Indre ved at *afskære vore Kommunikationsmidler* paa samme Tid, som de har *taget de sidste Reserver af vort Korn.*

3. De Allierede har *advaret os mod Tyskernes Okkupation af Jernbanerne paa Murmankysten og i Sibirien,* de to sidste direkte Linjer, som forenede os med Omverdenen udenfor den tyske Kontrol; men Resultatet blev, *at disse Linjer blev okkuperet, ikke af Tyskerne, som ikke var i Stand til at okkupere dem, fordi de var beliggende altfor langt borte fra dem, men af de saakaldte Allierede.* Paa Murmankysten og i Sibirien kæmper de, ikke mod Tyskerne, som ikke er der, men *med de russiske Arbejdere, overalt styrtende deres Raad.*

Alt, hvad eders Kapitalisters og deres Repræsentanters Presse har anført til Forsvar mod deres barbariske Overgreb mod Rusland, er Hykleri, som har til Hensigt at dølge Sandheden for eder. *Det er i andet Øjemed de forbereder deres Angreb mod Rusland. De stræber mod tre Maal. Det første er at okkupere en saa stor Del som muligt af Ruslands Territorier for takket være deres Rigdomme og Jernbaner at generobre de franske og engelske Kapitalisters Renter paa Laanene. Deres andet Maal er at slaa Arbejderrevolutionen ned,* for at den ikke skal vække eders Enthusiasme, for at den ikke skal vise eder, hvorledes man kan frigøre sig for Kapitalismens Aag. Deres tredje Maal er *at skabe en ny Østfront og at aflede en Del af de tyske Styrker fra Vestfronten.* Eders kapitalistiske Agenter forsikrer eder, at de paa denne Maade vil svække Trykket fra de tyske Hære mod eders Front og fremskynde Timen for Sejren over den tyske Imperialisme. *De bedrager eder!* De har ikke kunnet besejre Tyskland, da en stor russisk Armé befandt sig i Felten og saaledes gav de Allierede numerisk Overlegenhed. *Hvor meget mere usandsynligt er det*

ikke, at de vil sejre nu, da den nye russiske Hær kun har begyndt at faa en fast Organisation.

Den tyske Imperialisme vil ikke kunne blive besejret, *før Imperialismen i alle Stater er brudt gennem et solidarisk Angreb fra Verdensproletariatet.* Vejen til dette Maal ligger ikke i Krigens Fortsættelse, men *i dens Afslutning,* som skal tillade eder saavel som de tyske Arbejdere ikke længere at frygte den fjendtlige Bourgeoisme med sine aggressive Maal. Vejen til dette Maal er at *faa en Ende paa Krigen mellem Folkene,* som i sit Slæbetov drager den internationale Klassekamp med sig, de Udsugedes Krig mod Udsugerne, som skal gøre en Ende paa al social-national Uret. Anstrengelserne for at drage Rusland ind i Krigen vil ikke redde eder fra Blodsudgydelse. De kunde kun kaste de russiske Arbejdere under Sværdet og styrte Arbejder- og Bonderevolutionen, og *det er netop, hvad Lederne af det tyske Militærparti ønsker, som i Egenskab af Naboer til den russiske Revolution frygter mest for dens brændende Gnister.* I Egenskab af lydigt Redskab i eders Regeringers Hænder, i deres forbryderiske Sammensværgelse mod Rusland har *I Arbejdere i Frankrig,* England, de Forenede Stater og Italien gjort eder til Arbejderrevolutionens Bødler. *Kommunardernes Ætlinge som Hjælpetropper for Gallifet* — det er den Rolle, som eders Herrer har bestemt for eder, Frankrigs Arbejdere, I Sønner af *de engelske Arbejdere,* som solidarisk rejste sig, da de engelske Tekstilbaroner vilde marschere de amerikanske Slaveejeere til Hjælp. *Rollen at være den russiske Revolutions Bødler er den Fornedrelse, hvorhen eders Føreres Vilje fører eder.*

I, som altid har hadet Zarvældets Despotisme, skal I paa Kongernes Begæring hjælpe med til at danne *et nyt Zarvælde i Rusland?* Se, det er, hvad det drejer sig om, *Arbejdere i de Forenede Stater,* som med Henrykkelse har fulgt de mindste Manifestationer af Proletariatets Befrielseskamp, *Italiens Arbejdere,* som man vil gøre til Medskyldige i Modrevolutionen mod Ruslands Arbejdere.

Proletarer i de allierede Lande! Arbejdernes Rusland rækker eder sin Haand. Disse Mennesker, hvis Hænder er besudlede med Arbejdernes Blod fra Kem, Samara og Tomsk, Arbejdere skudt paa Befaling af Ledere af Czekoslovakernes og Murmanmændenes Oprør, disse Mennesker hyler, at vi paa Tysklands Ordre har sønderrevet Baandene imellem os og Folkene i Frankrig, England, Italien, Amerika og Belgien. Alt for længe har vi taalmodig taalt alle de Forulempelser, som den allierede Imperia-

lismes Repræsentanter har udøst over det sowjetske Rusland. Vi tillader dem, som for ikke længe siden krøb i Støvet for Zarismen, at blive i Rusland, endskønt de ikke anerkender Arbejdernes Regering. Vi udøvede ingen Repressalier imod dem, endskønt vi i ethvert kontrarevolutionært Oprør kunde paapege deres militære Indflydelse. Og selv ikke nu, da franske Officerer viser sig i Spidsen for Czeko-slovakerne, og de murmanske Skamløsheder staar paa, selv ikke nu har vi med et eneste Ord protesteret mod Tilstedeværelsen af eders Diplomater i det af dem ikke anerkendte Sowjetrusland, men blot forlangt, at de skulde flytte fra Vologda til Moskva, for at vi bedre kunde beskytte dem mod Overfald af Folkemasserne, som ved deres forbryderiske Virksomhed er blevet oprørt til det inderste af sin Sjæl. Alt dette gjorde vi alene for ikke at give dem Leilighed til at sige, at vi har villet bryde med eder.

Og nu efter de allierede Diplomaters Afrejse skal der heller ikke krummes et Haar paa fredelige Medlemmer af eders Folk, som bliver boende i Rusland og lyder vor Bonde- og Arbejderrepubliks Love. Og vi er forvissede om, at hvis vi paa hvert Hug af de Allieredes Overgreb maa svare med to af os, vil I komme til at betragte det ikke blot som et lovligt Forsvar, men ogsaa som en Varetagelse af eders egne Interesser, thi den russiske Revolutions Redning er en Sag, som bør interessere hele Verdensproletariatet. Vi er forvissede om, at vort Forsvar mod dem, som vil smede Rænker mod os, forsvarer ogsaa eder mod eders Undertrykkere.

Tvungne til en Kamp mod de Allieredes Kapital, som vi er tvungne til de Lænker, som den tyske Imperialisme har paalagt os og yderligere vil paalægge sine, vender vi os til eder med et Udraab: Leve Arbeidernes Solidaritet over hele Verden. Leve Solidariteten mellem franske, engelske, amerikanske og italienske Proletarer og Russerne! Ned med de internationale kapitalistiske Røvere! Leve den internationale Revolution! Leve en Fred mellem alle Lande!

Paa det russiske Folkekommissariats Vegne:

V. Uljanoff (Lenin),
Folkekommissariatets Ordfører.

G. Tschitscherin,
Folkekommissær for udenrigske Anliggender.

L. Trotzky,
Folkekommissær for Krigsvæsenet.

Enhver socialistisk tænkende Arbejder og Arbejderkvinde bør være Medlem af

„Socialistisk Arbejderparti“

og Abonnent paa Partiets Organ, Ugebladet

„Klassekampen“.

Kontor og Redaktion: Gartnergade 2.
København N.

Køb og læs:

Bolschewikernes Kamp og Sejr.

Revolutionen i Rusland og dens sociale Nydannelser.

20 Øre.